

Εισηγητική ομιλία, από τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας Οικοδόμων & Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας, Γιάννη Πάσουλα

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, εκ μέρους της Διοίκησης της Ομοσπονδίας και του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας θέλω να σας χαιρετίσω και να σας ευχαριστήσω για την ανταπόκριση σας στο κάλεσμά μας.

Το θέμα της ημερίδας **«Αντιμετώπιση της ανεργίας και της αναδουλειάς στον κλάδο των κατασκευών – Η πρότασή μας για την ανάπτυξη του κλάδου»** απεικονίζει το χαρακτήρα της σημερινής μας δουλειάς. Δηλαδή, άμεσα μέτρα για την αντιμετώπιση της οξυμένης και συνεχώς διευρυνόμενης ανεργίας για τους μισθωτούς και μεροκαματιάρηδες του κλάδου, ανοιχτά μαγαζιά με δουλειά για τους αυτοαπασχολούμενους, μικροβιοτέχνες, τους μικροεργολάβους.

Επιδίωξή μας είναι, να αναδείξουμε το πρόβλημα της ανεργίας συνδεδεμένο με τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες, την αντιμετώπισή της ως προβλήματος που δεν απασχολεί μόνο τον κλάδο των κατασκευών, αλλά και τα στρώματα των αυτοαπασχολούμενων.

Να ολοκληρωθεί αυτή η συζήτηση τεκμηριώνοντας μια ολοκληρωμένη πρόταση ανάπτυξης του κλάδου, που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες της ε.τ. και των άλλων λαϊκών στρωμάτων, θα εδράζεται σε έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης απ' αυτόν που γνωρίσαμε μέχρι σήμερα, όπου κριτήριο για την ανάπτυξη του κλάδου ήταν και είναι η κερδοφορία του κεφαλαίου, των κατασκευαστικών εταιριών και όχι οι λαϊκές ανάγκες σε κατοικία, έργα υποδομής κλπ.

Οι αρνητικές εξελίξεις στον κατασκευαστικό κλάδο έχουν δρομολογηθεί την τελευταία δεκαετία. Οι πολιτικές, οικονομικές εξελίξεις, η καπιταλιστική κρίση, αντικειμενικά όξυναν την κρίση στον κλάδο των κατασκευών. Απ' αυτή την αφετηρία θα εξετάσουμε το ζήτημα της κρίσης για να εξάγουμε πιο ολοκληρωμένα συμπεράσματα.

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

Η κρίση στον κλάδο εκδηλώθηκε πριν την εκδήλωση της κρίσης στην ελληνική οικονομία, ξεκινώντας ήδη από το 2003. Από το 2002 μέχρι το 2008 η παραγωγή μειώθηκε κατά 38%, με το μεγάλο κομμάτι της συρρίκνωσης να έρχεται μετά το «θαύμα» των Ολυμπιακών αγώνων, επηρεάζοντας άμεσα σημαντικούς κλάδους της βιομηχανίας που συνδέονται με τις κατασκευές.

Από το 2009 μέχρι το 2012 η παραγωγή συρρικνώθηκε περαιτέρω κατά 72%, και το 2012, η παραγωγή στις κατασκευές βρίσκεται στο ένα έκτο (17%) της παραγωγής του 2002.

Στον κλάδο από το 2003 απασχολείται το 8,1% των συνολικά απασχολούμενων στη χώρα με τάση να προσεγγίσει το 9% προς το τέλος του 2007. Έκτοτε η συμμετοχή στην απασχόληση μειώνεται συνέχεια φθάνοντας στο γ' τρίμηνο του 2011 στο χαμηλότερο επίπεδο των τελευταίων δεκατριών ετών, 5,9%.

Διαπιστώνεται ότι οι περισσότερες απώλειες θέσεων εργασίας (γ' τρίμηνο του 2008 – γ' τρίμηνο του 2011) καταγράφονται στις κατασκευές με 157.000, 123.600 στην μεταποίηση, 85.300 στο χονδρικό και λιανικό εμπόριο κλπ. Μόνο τους τελευταίους 36 μήνες στον κλάδο των κατασκευών χάνονται 4.361 θέσεις εργασίας κάθε μήνα.

Οι ασφαλισμένοι οικοδόμοι, με στοιχεία του ΙΚΑ, το Δεκέμβρη του 2006 ήταν 188.841 και το Δεκέμβρη του 2012 μειώθηκαν στους 39.953.

ΠΩΣ ΔΙΑΜΟΡΦΩΝΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ & ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Η κρίση στις κατασκευές αφορά τόσο την παραγωγή «μεγάλων» έργων, όσο και την κατασκευή κατοικιών και άλλων ιδιωτικών έργων. Αναφορικά με τα μεγάλα έργα, ο δείκτης έργων πολιτικού μηχανικού που περιλαμβάνει την παραγωγή αυτοκινητόδρομων, αεροδρομίων, αθλητικών εγκαταστάσεων, γεφυρών, σηράγγων, υπογείων διαβάσεων, αγωγών μεταφοράς πετρελαίου

και φυσικού αερίου, δικτύων παραγωγής και διανομής ρεύματος, δικτύων τηλεπικοινωνιών, υδραυλικών και λιμενικών εγκαταστάσεων, μειώθηκε κατά 35% από το 2002 μέχρι το 2008, παρουσιάζοντας μεγάλη κάμψη το διάστημα 2002-2005 και μικρή επανάκαμψη τη περίοδο 2005-2008 χωρίς να φθάσει τα προηγούμενα επίπεδα, ενώ στη συνέχεια, από το 2008 στο 2012 μειώθηκε περαιτέρω κατά 68%. Το 2012, η παραγωγή έργων πολιτικού μηχανικού ήταν στο ένα πέμπτο της παραγωγής του 2002 και στο 50% της παραγωγής του 2005.

Οι δημοπρασίες, που προκηρύχθηκαν σε δημόσια τεχνικά έργα το 2011, ανέρχονταν στις 370 έναντι 516 το 2010, μειωμένες κατά 28,2%.

Ο συνολικός προϋπολογισμός ανήλθε σε 3,5 δις ευρώ μικρότερος κατά 5,8 δις ευρώ και 7,3 δις ευρώ έναντι του 2005 και 2006 αντίστοιχα.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΤΑΙΡΙΩΝ

Η εκδήλωση της κρίσης έχει οδηγήσει πολλές κατασκευαστικές εταιρίες σε διακοπή των εργασιών, επιταχύνοντας τη συγκέντρωση-συγκεντροποίηση του κεφαλαίου στον κλάδο. Την περίοδο 2004 – 2012, ο αριθμός των τεχνικών εταιριών τρίτης και μεγαλύτερης τάξης σημείωσε συρρίκνωση κατά 25%, ενώ στην κατώτερη τάξη (3^η) η συρρίκνωση έφθασε το 37% (με ένα μικρό κομμάτι να ανεβαίνει κατηγορία). Ταυτόχρονα, στις ανώτερες τάξεις (6^η και 7^η) ο αριθμός των επιχειρήσεων μειώθηκε κατά 35% ενώ ειδικά για τις 7^ης τάξης, ο αριθμός τους μειώθηκε από 14 σε 8.

Η κρίση έχει φέρει πολλές εταιρίες σε κακή οικονομική κατάσταση, ακόμα και εταιρίες μεγάλου μεγέθους και τάξης και αναμένεται ότι θα οδηγήσει σε νέο γύρο συγχωνεύσεων και εξαγορών. Ο έλεγχος της παραγωγής στις κατασκευές από ελάχιστους τεχνικούς ομίλους θα γίνει ακόμα πιο ασφυκτικός.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

Η ιδιωτική οικοδομική δραστηριότητα, με βάση το δείκτη παραγωγής ιδιωτικών οικοδομικών έργων, αναδεικνύει ότι από το 2003 έως το 2006 έχουμε συνεχή πτωτική τάση, με συνολική μείωση που φθάνει στο 36,4%. Τη διετία 2007-2008 παρουσιάζεται μια μικρή αύξηση στην παραγωγή οικοδομικών έργων και το 2008 η παραγωγή είναι 6% αυξημένη σε σχέση με την παραγωγή του 2006, υπολειπόμενη όμως σημαντικά σε σχέση με την παραγωγή του 2003.

Η εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης οδηγεί την παραγωγή οικοδομικών έργων σε κατάρρευση. Από το γ' τρίμηνο του 2008 και μετά καταγράφεται συνεχής μείωση της οικοδομικής δραστηριότητας. Συνολικά, η οικοδομική δραστηριότητα το 2012 συγκρινόμενη με το 2005 έχει μειωθεί στο 1/5.

Χαρακτηριστικό της κρίσης στην ιδιωτική οικοδομή είναι ότι σε Πανελλαδική κλίμακα ο όγκος των οικοδομικών αδειών του α' εξαμήνου του 2012 έφθασε στο μέσο μηνιαίο όγκο του 2005.

ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΧΑΝΟΥΝ ΟΛΟΙ;

Η κρίση είναι παιδί του καπιταλιστικού τρόπου ανάπτυξης. Είναι αποτέλεσμα μιας ανάπτυξης που έπνιξε τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα, όξυνε την εκμετάλλευση, έριξε σταδιακά προς τα κάτω το επίπεδο ζωής της εργατικής λαϊκής οικογένειας, συσσωρεύσε τεράστια κεφάλαια που αναζητούν διέξοδο με μεγαλύτερη κερδοφορία.

Είναι αδιάψευστο παράδειγμα για τον κλάδο, η ανάπτυξη και τα κέρδη των κατασκευαστικών εταιριών, η επέκταση των δραστηριοτήτων τους σε πρώην σοσιαλιστικές χώρες, στην Ασία, τις Αραβικές χώρες κ.ά.

Είναι, επίσης, χαρακτηριστικό παράδειγμα τα 350 χιλιάδες απούλητα διαμερίσματα.

Οι αγοραπωλησίες, συγχωνεύσεις ή και χρεοκοπία εταιριών ασφαλώς συνδέονται και με την κρίση, όμως η βάση βρίσκεται στον ανταγωνισμό που είναι συστατικό στοιχείο της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Η κερδοφορία όμως δε σταμάτησε για όλους έστω κι αν το ποσοστό κέρδους σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να μειώθηκε.

A) Το πρώτο στοιχείο, που καταδεικνύει ότι από την κρίση κερδίζουν αυτοί που κέρδιζαν και προηγούμενα, είναι το ξήλωμα των εργατικών δικαιωμάτων.

Χρυσή εποχή για τις κατασκευαστικές εταιρίες και συνολικά βέβαια για το κεφάλαιο. Το μεροκάματο του οικοδόμου από τη ΣΣΕ κυμαίνονταν από 45 μέχρι 89 ευρώ μεικτά. Σήμερα, με την άρνηση υπογραφής ΣΣΕ από τους εργοδότες περιορίστηκε στα 28-36 ευρώ. Ανάλογες είναι και οι εισφορές που καταβάλλουν στο ΙΚΑ. Απαλλάχτηκαν από την εισφορά για ΟΕΚ και ΟΕΕ, από το επίδομα γάμου, δεν πληρώνουν υπερωριακή απασχόληση. Ο ανύπαρκτος έλεγχος του ΙΚΑ έχει εκτοξεύσει την εισφοροκλοπή και εισφοροδιαφυγή σε εκρηκτικά μεγέθη, στους τρεις ο ένας είναι ανασφάλιστος.

B) Στους οδικούς άξονες, το κράτος επιδοτεί την κερδοφορία των κατασκευαστικών και τραπεζικών ομίλων αφού όχι απλά δεν απαιτεί την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει οι κατασκευαστικοί και οι τραπεζικοί όμιλοι, αλλά προσανατολίζεται σε επαναδιαπραγμάτευση των οδικών έργων προς όφελος των ομίλων. Η πολιτική αυτή οδήγησε στο πάγωμα των οδικών αξόνων, η κατασκευή των οποίων κρίνεται ως μη κερδοφόρα απ' τα μονοπώλια, παρά το γεγονός ότι έχουν ήδη καταβληθεί μεγάλες προκαταβολές και τα διόδια που υποτίθεται ότι χρηματοδοτούν την κατασκευή αυτών των αξόνων πολλαπλασιάζονται.

Γ) Τα καρτέλ των δομικών υλικών, όπως τσιμέντο, σίδηρο, μέταλλο, μάρμαρο, χρώματα, μονωτικά υλικά, καλώδια, σωλήνες, είδη θέρμανσης και άλλα θησαυρίζουν, ανεξάρτητα αν κάνουν εξαγωγές ή εισαγωγές. Η ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων και εμπορευμάτων τους άνοιξε δρόμους

στη φθινή εργατική δύναμη. Το ελληνικό κεφάλαιο φαίνεται ότι κατακτά μεγάλο μερίδιο στις αγορές της Μέσης Ανατολής, της Νοτιοδυτικής Ασίας και της Βορείου Αφρικής..

Δ) Οι κατασκευαστικοί μονοπωλιακοί όμιλοι, για να θωρακίσουν την κερδοφορία τους, ανοίγονται και σε άλλους επιχειρηματικούς τομείς αλλά και σε άλλες χώρες. Εμπλέκονται στην κατασκευή και λειτουργία ενεργειακών έργων (από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας μέχρι κατασκευή ενεργειακών σταθμών), σε έργα διαχείρισης απορριμμάτων, σε μεταλλευτικά έργα, ενώ τελευταία πραγματοποιείται άνοιγμα στην κατασκευή τουριστικών υποδομών, ειδικά στο τομέα των σύνθετων τουριστικών καταλυμάτων που προωθούνται με στοχευμένες κρατικές ρυθμίσεις.

Στην άλλη πλευρά είναι οι εργαζόμενοι του κλάδου που πλήρωσαν την ανάπτυξη με τη γιγάντωση των κατασκευαστικών εταιριών και ομίλων και τώρα πληρώνουν και την κρίση.

Ο αριθμός των εργαζομένων στον κλάδο έχει συρρικνωθεί λόγω της ανεργίας.

Στον κλάδο των κατασκευών, οι μισθωτοί το β' τρίμηνο του 2007 ήταν 264 χιλιάδες, και το β' τρίμηνο του 2012, 123 χιλιάδες. Οι μισθωτοί του κλάδου που έχασαν τη δουλειά τους ξεπέρασαν τις 140 χιλιάδες, το 53% συνόλου. Την ίδια περίοδο, η συνολική απασχόληση στον κλάδο μειώθηκε από τις 400 χιλιάδες το 2007 στις 214 χιλιάδες το 2012.

Στον κλάδο επιστημονικών-τεχνικών δραστηριοτήτων, οι μισθωτοί μειώθηκαν από 106 χιλιάδες το 2009 σε 83 χιλιάδες το 2012, μείωση που ξεπερνά το 22%.

Τα νούμερα και τα ποσοστά δεν είναι παγωμένοι αριθμοί, αντιπροσωπεύουν φτώχεια και εξαθλίωση. Είναι δεκάδες χιλιάδες οι οικογένειες που δυσκολεύονται να βάλουν ψωμί στο τραπέζι, στην κυριολεξία φυτοζωούν. Είναι πλέον καθημερινό φαινόμενο η δυσκολία να πληρώσουν το ενοίκιο, τη ΔΕΗ, τη δόση του δανείου.

Η κρίση, σε συνδυασμό με την ιδιωτικοποίηση της Υγείας, Πρόνοιας, Παιδείας, αφαιρεί το δικαίωμα στα παιδιά μας να σπουδάσουν, να έχουν στοιχειώδη παροχές υγείας. Πολλαπλασιάζονται οι εργαζόμενοι του κλάδου που δεν έχουν πλέον ούτε τις 50 ημέρες εργασίας για να ασφαλιστούν.

Το ταμείο ανεργίας δεν προσφέρει πλέον καμία ουσιαστική βοήθεια. Εκτός του ότι μειώθηκε από τα 460 στα 360 ευρώ το επίδομα πλέον από το 2013 θα δίνεται για 100 μέρες το χρόνο, ανεξάρτητα από τις ημέρες ασφάλισης που έχει ο άνεργος.

Οι μισθωτοί τεχνικοί δεν μπορούν ούτε στο ταμείο ανεργίας να μπουν επειδή δουλεύουν με μπλοκάκι.

Οι αυτοαπασχολούμενοι του κλάδου βιώνουν τις συνέπειες της ανεργίας στο εισόδημά τους.

Η νέα γενιά είναι το μεγαλύτερο θύμα αυτής της κατάστασης. Δεν μπορεί να σπουδάσει, να αποφασίσει να δημιουργήσει οικογένεια.

Οι εργοδότες αξιοποιούν προνομιακά την ανεργία για να υποχρεώσουν τίμιους εργάτες να γονατίσουν, να κάνουν πίσω από τα δικαιώματά τους. Εξαγοράζουν συνειδήσεις, διαμορφώνουν απεργοσπαστικό μηχανισμό και υποταγμένους εργάτες.

Είναι φανερό, ότι πρόκειται για πρωτόγνωρη κατάσταση στον κλάδο των κατασκευών. Τα τελευταία τουλάχιστον 60 χρόνια δεν έχουμε ανάλογη κρίση σε έκταση και χρόνο.

Απ' αυτή την άποψη, επιβάλλεται να εξετάσουμε διεξοδικά το ζήτημα ώστε η δουλειά μας να εξασφαλίζει τη συσπείρωση του κλάδου στο βασικό μας πλαίσιο ανακούφισης των ανέργων, με βάση την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων και παράλληλα να ανοίγει δρόμο, να συσπειρώνει δυνάμεις στη πρότασή μας για τη δημιουργία ενιαίου δημόσιου κατασκευαστικού φορέα, συνδυασμένο με άλλη πολιτική και οικονομία.

Αυτή η δουλειά βάζει στέρεα τις βάσεις για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης, αδυνατίζει την αστική προπαγάνδα, συνειδητοποιούν οι εργαζόμενοι του κλάδου ότι η ανεργία είναι παιδί του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης.

Αν δεν ισορροπήσουμε σωστά αυτή τη δουλειά δύο κίνδυνοι ελλοχεύουν. Ο ένας είναι να μπολιάζουμε τους εργαζόμενους στη λογική ότι οι αγώνες μπορούν να λύσουν το πρόβλημα της ανεργίας, πράγμα που απενοχοποιεί τον καπιταλιστικό τρόπο ανάπτυξης και οδηγεί σε μερεμέτια του συστήματος και ο άλλος είναι να κλείσουμε τα μάτια στην εξαθλίωση του κλάδου και να εστιάζουμε μόνο στη δημιουργία του ενιαίου δημόσιου κατασκευαστικού φορέα δηλαδή στην ανατροπή.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ – ΛΑΪΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Η πολιτική, που άσκησαν όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις και η σημερινή στον κλάδο των κατασκευών, δε διαφέρει από την πολιτική που εφάρμοσαν σε άλλους κλάδους. Βάση της είναι το καπιταλιστικό κέρδος.

Αν γυρίσουμε μια 20ετία πίσω θα διαπιστώσουμε ότι έγιναν τεράστια έργα τόσο στο κέντρο όσο και στην περιφέρεια. Ποιοι όμως ωφελήθηκαν και ωφελούνται;

Αττική Οδός, ΠΑΘΕ, Εγνατία Οδός, Γέφυρα Ρίου – Αντιρρίου, είναι έργα που τα ακριβοπλήρωσε ο λαός και θησαυρίζουν τράπεζες και κατασκευαστικές εταιρίες.

Αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος», θησαυρίζει η ΧΟΧΤΙΦ.

Έργα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, θησαύρισαν οι κατασκευαστικές εταιρίες, οι χορηγοί και τα άλλα τρωκτικά της διοργάνωσή τους. Η δημιουργία του Ολυμπιακού Χωριού τίναξε στον αέρα τον ΟΕΚ για να κοινομήσουν οι κατασκευαστικές εταιρίες και τα αρπακτικά των Ολυμπιακών Αγώνων, αύξησε το κόστος της κατασκευής και σήμερα καλούνται οι δικαιούχοι να το πληρώσουν.

Αυτή η ανάπτυξη καμία σχέση δεν έχει με τις λαϊκές ανάγκες. Ήταν ανάπτυξη για το κεφάλαιο, θησαύρισε, συσσώρευσε τεράστιο πλούτο. Αυτή η ανάπτυξη προκάλεσε την κρίση που ξανακαλείται να την πληρώσει ο λαός.

Ο προσανατολισμός των επενδύσεων και σήμερα είναι στην ίδια ρότα, ο λαός στο κουπί και για τους τραπεζίτες, τις κατασκευαστικές εταιρίες, νέα προνόμια, νέα επενδυτικά σχέδια, ξεζούμισμα των εργαζομένων με 28-35 ευρώ μεροκάματο και χωρίς δικαιώματα.

Τουριστικά χωριά και κατοικίες, περιφερειακά αεροδρόμια, επεκτάσεις του ΜΕΤΡΟ της Αθήνας, λιμενικά έργα και άλλα, είναι ορισμένα από τους σχεδιασμούς τους.

Η εκπόνηση αυτών των σχεδιασμών συμβαδίζει με διευκολύνσεις της κυβέρνησης στις κατασκευαστικές εταιρίες, που εστιάζονται στην ανατροπή των όρων δόμησης, την κατάργηση πολεοδομικών ρυθμίσεων κ.ά.

Η κυβέρνηση κλείνει τα μάτια στη μη τήρηση των συμβατικών υποχρεώσεων των κατασκευαστικών εταιριών προς το κράτος για την ολοκλήρωση μιας σειράς έργων και προσανατολίζεται να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις τους με νέα συμβόλαια με ακόμα πιο κερδοφόρους όρους για τις τράπεζες και τις κατασκευαστικές εταιρίες που πιέζουν με τη δικαιολογία του περιορισμού της κίνησης των διοδίων λόγω αύξησης της βενζίνης κλπ.

ΟΙ ΛΑΪΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΚΑΙ Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥΣ

Την ώρα που η κυβέρνηση ετοιμάζεται να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των τραπεζιτών και των κατασκευαστικών εταιριών, την ώρα που ετοιμάζει νέο φαγοπότι, οι λαϊκές οικογένειες πληρώνουν ένα μισθό (αν υπάρχει) για νοίκι, ζουν σε ακατάλληλα διαμερίσματα, σε υποβαθμισμένες γειτονιές με επιβαρημένο περιβάλλον. Δεκάδες χιλιάδες οικογένειες κινδυνεύουν να χάσουν το σπίτι τους γιατί αδυνατούν να πληρώσουν τη δόση στη τράπεζα. Χιλιάδες παιδιά κάνουν μάθημα σε επικίνδυνα και ακατάλληλα σχολεία. Χιλιάδες άνθρωποι στερούνται των πιο στοιχειωδών παροχών υγείας.

Περιοχές πλημμυρίζουν λόγω έλλειψης αντιπλημμυρικών έργων. Εκατοντάδες χιλιάδες δημόσια κτίρια, αλλά και κατοικίες που κατασκευάστηκαν πριν το 1982 είναι ευάλωτα σε ένα νέο σεισμό, δεδομένου ότι ο σεισμός του '81 και '99 ήδη τα έχει καταπονήσει.

- Τα δημόσια κτήρια σε όλη τη χώρα υπολογίζονται σε 80-90 χιλιάδες. Μετά το σεισμό του 1999 η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε εξαγγείλει ότι θα γίνει ταχύς οπτικός έλεγχος. Μέχρι σήμερα έχει πραγματοποιηθεί σε 11.667 κτήρια δηλ. το 13%.
- Μετά το σεισμό του 1999, 429 σχολικές μονάδες στην Αττική από τις 2.463, ποσοστό 17,4%, που ελέγχθηκαν κρίθηκαν ακατάλληλες για χρήση. Ωστόσο μόνο ένα μικρό ποσοστό, μερικές δεκάδες, έχουν αποκατασταθεί, ενισχυθεί ή αντικατασταθεί.
- Το 50% των σχολικών κτηρίων πανελλαδικά είναι 30-50 χρόνων δηλαδή, πριν το νέο οικοδομικό κανονισμό του 1982 και χρειάζονται άμεσα κατασκευαστικές βελτιώσεις, ενισχύσεις, αντικατάσταση με νέα σύγχρονα σχολεία. Στο Ν. Αττικής πάνω από το 50% των σχολικών κτηρίων είναι κτισμένα πριν 30 χρόνια. Αντί αυτού όμως την τελευταία διετία μειώθηκε το προσωπικό του ΟΣΚ κατά 65% και η κρατική επιχορήγηση κατά 75%.
- Συνολικά, οι ανάγκες στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση είναι περίπου 500 νέα σχολικά κτίρια, 1.500 νηπιαγωγεία.
- Μόνο το 30% των σχολικών κτιρίων έχουν επαρκή μόνωση, το υπόλοιπο 70% όταν βρέχει έξω βρέχει και μέσα.
- Υποδομές για άτομα με κινητικές δυσκολίες υπάρχουν μόνο στο 14,8% των σχολικών κτιρίων της χώρας δηλαδή στα 2.133 από τα 14.446.
- Υπάρχουν επίσης εκτιμήσεις ότι το 50% των νοσοκομειακών κτηρίων, δηλ. κάπου 300 ανεξάρτητα από στατικής πλευράς κτήρια, χρειάζονται λεπτομερή έλεγχο ή και παρέμβαση.
- Οι ελλείψεις σε νοσοκομειακές μονάδες - ΚΥ κλπ. είναι τεράστιες. Άλλωστε αυτό το αντιλαμβάνεται κάθε εργαζόμενος όταν του χρειαστεί.

- Σε κάθε περίπτωση, το 80% των 4 εκατομμυρίων κτηρίων της χώρας έχουν κτισθεί πριν το 1985, δηλ. πριν τεθεί σε εφαρμογή ο σύγχρονος αντισεισμικός κανονισμός και επομένως χρειάζονται έλεγχο και ενισχύσεις.

Παρά τις αυξημένες ανάγκες για πρώτη κατοικία η κυβέρνηση σε μια νύχτα έβαλε λουκέτο στον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας. Το έγκλημα σε βάρος των δικαιούχων ήταν προμελετημένο. Το κατασκευαστικό πρόγραμμα είχε συρρικνωθεί στο 3% του προϋπολογισμού για κατοικία, ενισχύοντας τα προγράμματα των διπλοεπιδοτούμενων δανείων με σπρώξιμο των δικαιούχων στα αρπακτικά, τους τραπεζίτες. Τα προγράμματα όλα είναι παγωμένα από το 2009. Την περιουσία του Οργανισμού, που είναι από τις εισφορές των εργαζομένων, την οδηγούν στα αρπακτικά της αγοράς που τρίβουν τα χέρια τους. Το φαγοπότι που θα γίνει το αποδεικνύει ένα και μόνο νούμερο. Με καταγραμμένο το 80% της ακίνητης περιουσίας και το 65% των εμπράγματων δικαιωμάτων του Οργανισμού, η περιουσία του ανέρχεται σε 10 δις ευρώ!

ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ – ΑΝΟΙΧΤΑ ΜΑΓΑΖΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΒΙΟΤΕΧΝΕΣ– ΔΙΕΞΟΔΟΣ

Είναι σίγουρο, ότι η κατάσταση που βιώνει σήμερα ο κλάδος θα επιδεινωθεί. Η οικονομική καπιταλιστική κρίση θα οξύνει την ανεργία συνολικά στον κλάδο των κατασκευών και την αναδουλειά στους επαγγελματοβιοτέχνες, αυτοαπασχολούμενους. Η ανεργία θα έχει ανοδική πορεία για μεγάλο διάστημα. Τα έργα που προγραμματίζονται, αν θα γίνουν, δεν μπορούν να απορροφήσουν τους άνεργους, ούτε είναι έργα με βάθος χρόνου.

Η οικονομική κατάσταση των εργαζομένων, των αυτοαπασχολούμενων, των μικροαγροτών δεν επιτρέπει αγορά ή κατασκευή κατοικίας.

Τα μέτρα που πάρθηκαν κυριολεκτικά έχουν συνθλίψει τα δικαιώματα των εργαζομένων στον κλάδο. Ήδη σήμερα τα εξαντλητικά ωράρια 10-11 ωρών για 28-30 ευρώ είναι στην ημερήσια διάταξη. Ο εξαναγκασμός με την τρομοκρατία της απόλυσης να δέχονται οι εργαζόμενοι ασφάλιση με το

κατώτερο μεροκάματο έρχεται από παντού. Στους εργαζόμενους στις κατασκευαστικές εταιρίες, μισθωτούς τεχνικούς, εργοδηγούς, υπάλληλους γραφείων κ.ά. συμπιέζεται το εισόδημά τους είτε με τη μείωση των μισθών τους είτε με τη μείωση των ωρών εργασίας, μπαίνουν στη στρατιά των ανέργων. Εκατοντάδες βιοτεχνίες, οικογενειακές επιχειρήσεις κλείνουν, περιουσίες κατάσχονται, τίμιοι άνθρωποι του καθημερινού μόχθου κινδυνεύουν να βρεθούν στη φυλακή.

Τα προγράμματα, επιδότησης, επισκευής κατοικιών, δε λύνουν το πρόβλημα των ανέργων, ούτε αντιμετωπίζεται το πρόβλημα των αυτοαπασχολούμενων.

Με βάση τις γενικές εκτιμήσεις που βάζει αυτή η εισήγηση, την αντίληψή μας για τις εξελίξεις στον κλάδο και γενικότερα την πολιτική και οικονομική κατάσταση, θα προσπαθήσουμε παρακάτω να διαμορφώσουμε ένα πλαίσιο πάλης που θα απευθύνεται στον άνεργο, τον μεροκαματιάρη, τον εν δυνάμει άνεργο, τους μισθωτούς τεχνικούς, τους επαγγελματίες βιοτέχνες. Θα αποτελέσει το βασικό άξονα για την ανάπτυξη πολύπλευρης δραστηριότητας με επίκεντρο την ανεργία, την αναδουλειά και την αντιμετώπισή τους. Είναι εργαλείο για να κινητοποιούμε και να συσπειρώνουμε δυνάμεις στην κατεύθυνση του άλλου δρόμου ανάπτυξης.

ΠΛΑΙΣΙΟ ΠΑΛΗΣ

1. Έργα ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών

- Λαϊκή κατοικία με ευθύνη του κράτους.
- Ανασύσταση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας.

Ενίσχυση του κατασκευαστικού προγράμματός του.

Δάνεια στους δικαιούχους από ίδια κεφάλαια του Οργανισμού στο ύψος της αξίας της κατοικίας.

- Έργα αντισεισμικής θωράκισης και αντιπλημμυρικής προστασίας.
- Κατασκευή νοσοκομείων, σχολείων, παιδικών σταθμών.

Κατάργηση των ΣΔΙΤ.

2. Μέτρα ανακούφισης των ανέργων και των μικρών ΕΒΕ

- Δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για τους άνεργους χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
 - Πάγωμα των χρεών προς τις τράπεζες – δημόσιο – ΟΑΕΕ, των τιμολογίων των ΔΕΚΟ (ΔΕΗ-ΟΤΕ-ΕΥΔΑΠ) για τους εργαζόμενους και τους μικροεπαγγελματίες όσο διαρκεί η κρίση.
 - Δωρεάν παροχές σε βρεφονηπιακούς, παιδικούς σταθμούς για τα παιδιά των ανέργων και των μικροΕΒΕ.
 - Έκτακτο επίδομα ανεργίας 1.400 ευρώ στους εργαζόμενους του κλάδου.
 - Αύξηση του επιδόματος ανεργίας στα 700 ευρώ.
 - Επίδομα ανεργίας για τους εργαζόμενους με μπλοκάκι και ΕΒΕ.
 - Ο χρόνος ανεργίας να υπολογίζεται σαν χρόνος ασφάλισης.
 - Επιδότηση των ανέργων για όλο το διάστημα που είναι άνεργοι.
 - Φορολογική ελάφρυνση των μικρών ΕΒΕ και των αυτοαπασχολούμενων με κατάργηση κάθε είδους «αντικειμενικών κριτηρίων».
- Κρατική χρηματοδότηση του ΟΑΕΕ κατά 2/3.
- Να μη γίνουν άλλες αυξήσεις στις εισφορές. Μείωση κατά 10% των εισφορών για μικρούς ΕΒΕ και αυτοαπασχολούμενους όσο διαρκεί η κρίση και να παύσουν οι ποινικές διώξεις για καθυστερούμενες οφειλές.
- Αφορολόγητο όριο 40.000 ευρώ για κάθε οικογένεια και 5.000 ευρώ επιπλέον για κάθε παιδί.

ΔΙΕΞΟΔΟΣ Η ΛΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η πάλη για την ανακούφιση των ανέργων απαντάει στο σήμερα, τα άμεσα προβλήματα, που αντιμετωπίζουν οι άνεργοι και οι οικογένειές τους, οι

επαγγελματίες βιοτέχνες, αυτοαπασχολούμενοι, που ζουν το δράμα της εξαθλίωσης και κινδυνεύουν να πάνε στη φυλακή.

Διέξοδο όμως ολοκληρωμένη, με βάση τα συμφέροντα της ε.τ. και των λαϊκών στρωμάτων, μπορεί να δώσει μόνο η οικονομία που σχεδιάζεται και εφαρμόζεται με προτεραιότητα τις λαϊκές ανάγκες.

Με αυτή τη γραμμή προσεγγίζουμε τη δημιουργία του ενιαίου δημόσιου κατασκευαστικού φορέα, που θα κατέχει το σύνολο των μέσων παραγωγής, θα κατανέμει σχεδιασμένα την κρατική χρηματοδότηση και θα αναλαμβάνει τον προγραμματισμό και την υλοποίηση των έργων σύμφωνα με τις επείγουσες ανάγκες των λαϊκών στρωμάτων, την ιεράρχηση κατασκευής μεγάλων έργων ανάπτυξης της λαϊκής οικονομίας.

Για μια τέτοια δουλειά σημαίνει ότι πρώτα απ' όλα ανοίγουμε μέτωπα σε πολλές κατευθύνσεις.

Μέτωπο με τις λεγόμενες αντιμνημονιακές δυνάμεις και την κυβερνώσα αριστερά στο εργατικό κίνημα και την πολιτική, όπου προσπαθούν να πείσουν τους εργαζόμενους ότι μπορεί να συνυπάρξει δημόσιος και ιδιωτικός τομέας, υγιής ανταγωνισμός, καλοί επιχειρηματίες, καλύτερη διαχείριση με έναν καλύτερο διαχειριστή της αστικής εξουσίας. Ότι μπορεί να κτυπηθεί η ανεργία μέσα σε ένα σύστημα που τη δημιουργεί, αποκρύβοντας από τους εργαζόμενους ότι αυτός ο δρόμος ανάπτυξης είναι που δημιούργησε την κρίση, αυτός ο δρόμος είναι που κατέργησε τις ΣΣΕ, αύξησε τα όρια συνταξιοδότησης, οδηγεί το ύψος της σύνταξης σε προνοιακό βοήθημα, αυτός ο δρόμος είναι που ο εργαζόμενος πληρώνει ένα μισθό ενοίκιο τις περισσότερες φορές σε υποβαθμισμένες περιοχές, αυτός ο δρόμος ανάπτυξης είναι η αιτία που από τη μία καταστρέφονται τεράστιες παραγωγικές δυνάμεις, χιλιάδες οι άνεργοι εργάτες, επιστημονικό και ειδικευμένο δυναμικό βιώνει την ανεργία, μηχανήματα και βιομηχανίες σαπίζουν και από την άλλη οι ανάγκες του λαού μένουν ανικανοποίητες.

Μέτωπο με τον τρόπο δουλειάς του χθες, το μεροδούλι-μεροφαί, τον ευκαιριακό προγραμματισμό, την έλλειψη σχεδιασμού και ελέγχου.

Μέτωπο στη δυσκολία της επαφής με τους άνεργους, τη δυσκολία να τους συσπειρώσουμε. Όσο λείπουμε από αυτόν τον κόσμο, που αγωνιά να τα βγάλει πέρα, που δυσκολεύεται να δει τη δύναμη της τάξης του, που δυσκολεύεται να δει ότι αυτός μπορεί να αλλάξει τη ζωή του και όχι οι από πάνω, θα βρίσκουν γόνιμο έδαφος οι χρυσαυγίτικες φασιστικές μέθοδοι και λογικές «φταίνε οι ξένοι που μας παίρνουν τις δουλειές» και το σύστημα, ο καπιταλιστικός τρόπος ανάπτυξης, θα μένει στο απυρόβλητο.

Είμαστε πεισμένοι ότι, είτε πρόκειται για εργαζόμενους, είτε για ΕΒΕ, δεν μπορεί να υπάρξει στα πλαίσια αυτής της καπιταλιστικής ανάπτυξης «ειδική πολιτική», «διαφορετική αντιμετώπιση», που θα δίνει απαντήσεις στα οξυμένα προβλήματα της ανεργίας, των εργασιακών σχέσεων, της κοινωνικής ασφάλισης, της συνεχούς αφαίμαξης του εισοδήματος.

Η αποτελεσματικότητα του αγώνα, για απόσπαση κατακτήσεων που θα ανακουφίζουν την εργατική λαϊκή οικογένεια από τις συνέπειες της αντιλαϊκής πολιτικής και τα βάρβαρα μέτρα, θα μεγαλώνει εφόσον αυτός ο αγώνας θα εμπεριέχει στόχους και αιτήματα που θα ενισχύουν τη διέξοδο από την κρίση προς όφελος των εργαζομένων, διέξοδο με μονομερή διαγραφή του χρέους, αποδέσμευση από την ΕΕ, με λαϊκή εξουσία και οικονομία. Τέτοιους αγώνες χρειαζόμαστε. Που θα υπηρετούν το σήμερα και το αύριο της εργατικής τάξης, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων. Αυτοί οι αγώνες θα οικοδομούν και θα δυναμώνουν τη συμμαχία της εργατικής τάξης με τους επαγγελματιοβιοτέχνες, αυτοαπασχολούμενους, τους μικροαγρότες.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, με τη σημερινή ημερίδα κάνουμε ένα σοβαρό βήμα στη δουλειά μας στον κλάδο.

Η εισήγηση μαζί με τις παρεμβάσεις που θα γίνουν θα αποτελέσουν πολύτιμο εργαλείο στη δουλειά μας στον κλάδο.

Ξέρουμε ότι τα επόμενα βήματα είναι δυσκολότερα, όμως δεν υπάρχει άλλος δρόμος με ελπίδα εκτός από το δρόμο της σύγκρουσης.